

špeš - v okres. mar.
my boru adresát jíž
nemí.

27 X 47-10
3c

Věchná STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník II. - Číslo 39.

V Z a t c i dne 3. října 1947

Cena Kčs 2.—

Evžen Valčák

Věrnost za věrnost

V celé republice probíhá slavnostní podepisování pozdravných adres, které budou zaslány do SSSR jako hold našeho národa k 30. výročí veliké Říjnové revoluce. Timto slavnostním aktem vyjadřují miliony československého lidu neskonale díky a vděčnost milionům mrtvých občanů SSSR, kteří padli v poslední válce, abychom my mohli svobodně žít v osvobozené republice Československé.

Dosah veliké oběti, kterou přinesl Sovětský svaz pro naše osvobození ze spárů nacismu, dovede oceniti jen věrné srdce a silný národní charakter našeho národa. Nebyli jsme nikdy národem nevďečným. Dějiny nás učí, že jsme vždy věrnost spláceli věrností a každý sebemenší projev a nám prokázané sympatie jsme spláceli dvojnásob. I dnes zůstaneme věrni a vděčni těm, kteří v hodině pro nás nejkrutší stáli nám po boku a dali nám slovo, že nás neznadí. A mezi prvými to byl Sovětský svaz, který svým postojem byl nám zárukou, že nejsme sami a tím že se nikdy nesmíříme s porušením uzavřených smluv.

Celou svou váhou postavil se SSSR za dodržení smluv a nikdy se nesmířil s jejich porušením. V zásadě zůstal smlouvám věrný a zaujal odmítavý postoj proti těm, kteří je porušili. Ze SSSR dodržuje smlouvy, bylo a je dnes známo celému světu. Za dodržení smluv staví se SSSR celou svou vojenskou a hospodářskou mocí. Vedle vítězného SSSR můžeme bezpečně pracovat na výstavbě našeho státu a dalšího našeho národního života.

Nikdy v dějinách našich nebyli jsme tak bezpečni jako dnes po boku SSSR a ve společném souřučenství svobodných národů slovanských. A dnes bez obalu můžeme tvrditi, že nás a ostatních Slovanů je dvě stě milionů. Nejsme sami a nejsme opuštěni. Naše pozdravné adresy budou mít veliký morální vliv i na občany Sovětského svazu. Zmírní aspoň částečně jejich veliký bol, prožívaný nad ztrátou svých drahých, kteří padli jako obět ve veliké vlastenecké válce. Zmírní jejich bol a zapůsobí hřeživě v jejich duších a oživí opět sympatie sovětského lidu k našemu národu. Vzbudí

Vojenská hudba vol. Čechů 3. čs. sam. brig. v SSSR, jejímž kapelníkem byl ppor. Jar. Židlický

Budování pohraničí

Obrana lidu:

Petr Rožnava

Porada velitelů Svazu brannosti, která se konala minulý týden, ukázala na nutnost, aby do pohraničí byli posíláni lidé spolehliví, kteří se tu chtějí usadit na trvalo a pracovat jako řádní a správní hraničáři.

Otázka hraniční je jasná. Není tu potřeby mít obav, protože hranice jako čára je bezpečně zajištěna příslušnými složkami dobře a spolehlivě. Ale ona část území, která se rozprostírá od hranic do vnitrozemí a kterou nazýváme pohraničím, to už je otázka složitá a pro ty, kdož se obírají myšlenkami obrany, přímo palčivá. Rozumíme proto jejich volání, aby do pohraničí byli posíláni lidé výsostně spolehliví, nároně i státně, pracovití, mající upřímný poměr k vlasti, smysl pro společné budování. Je také žádáno, aby těmto hraničářům byly poskytnuty všechny výhody a ulehčena práce jak jest jen možné.

Pohraničí to je pás země, který se táhne tu méně, jinde dosti hluboko do nitra státu. Jeho vzhled je visitkou pro stát, neboť tu si ti, kdož k nám

přicházejí, ověřují, jak to asi u nás vypadá. Jeho vnitřní skladba by měla být přímo valem. Hraničáři mají a měli by mít mnohem více povinností než občané ve vnitrozemí a podle toho vybírání a jejich práce hodnocena.

Od počátku republiky po první světové válce jsme vlekli po všechna léta balvan menšinové otázky, která se nám tak zle vymstila. Nyní, kdy tento problém je v zásadě rozřešen a pohraničí je v rukou těch, kdož tvoří tento stát, nemůžeme si zapřít, že to jsou hlavně Češi, kteří tu nesmírně pracují, dřou se, chtějí mít své pohraničí tak, jak si je přejeme všichni, a vedle nich se v tomto pásmu, tak důležitém a významném, usazují ti, jimž neleží na srdci osud tohoto státu tak, jako jejich osobní zájem. Do pohraničí by se neměl dostat nikdo, kdo není naprosto státně spolehlivý a svou spolehlivost dokázal činy. Být hraničářem znamená projít celou výchovou již od malička, být vlastencem, milovat svou vlast a národ více než sebe svého; být hraničářem znamená nosit

Věrnost za věrnost

(Pokračování se str. 1.)

v SSSR důvěru k nám a připomeneme těm, kteří přišli zdraví z války domů, že náš lid jim vděčí za prokázanou pomoc. Nesmíme zapomenat, abychom nebyli sami v budoucnu zapomenuti. Doba je vážná a my potřebujeme přátele.

Žijeme společně se Sovětským svazem a ostatními slovanskými národy na jedné lodi. Snažme se, aby loď dobře plula a šťastně dospěla k přístavu. Vše je v naší moci. Svůj osud si kujeme sami.

Před námi máme veliký vzor SSSR, který vznikl velikou Říjnovou revolucí, pohnuv před 30 lety základy starého světa. Veliké tvůrčí síly lidové byly uvolněny a pracující lid se dal na cestu budování nového světa. Světa, ve kterém není předsudků, ale touha vytvořit nového člověka. Říjnová revoluce nebyla jen revolucí národů starého Ruska. Byla revolucí vpravdě světovou, neboť její důsledky se projevily v celém světě. Říjnová revoluce přesvědčila pracující masy o jejich mohutné síle a jejich důležité úloze, kterou hrají v novodobých dějinách všech národů.

Říjnová revoluce umožnila národům Ruska rozvinouti do netušených možností všechny schopnosti a tvůrčí síly. SSSR stal se střediskem osvobozených snah a boje za zavedení spravedlivých hospodářských řádů ve světě. Sovětský svaz překonal všechny překážky a nástrahy na něj stvořené a v průběhu krátkých let vychoval nového sovětského člověka, který v poslední válce prokázal netušenou měrou svoji zdatnost. Vychovaný nový sovětský typ občana byl s to, porazit největší válečný stroj, jaký dovedla vytvořit nacistická zpusť. Tento válečný stroj přehnal se jako uragan přes státy evropské a hrozil jejich úplným zničením. Byl zastaven. Nový sovětský voják, odchovanec socialistické, sovětské společnosti zastavil útok nacismu na lidskou civilizaci a rozmetal a rozehnal nacistické hordy do všech koutů světa. Svým odhodlaným odporem zachránil nás od jisté národní smrti a dal nám možnost rozvíjeti se svobodně podle našich možností a schopností. Tento nový sovětský člověk dokázal celému světu, že je možno v nových poměrech vychováti nového člověka. „Člověk je produktem poměrů,“ dokázal vědecky Marx, a tak v SSSR ve změněných Říjnovou revolucí poměrech byl vytvořen nový sovětský člověk. Nový člověk bez předsudků, jakého jsme i my měli možnost u nás poznati v uniformách rudarmějců.

Dnes vděční podepisujeme na celém území naší osvobozené vlasti slavnostní pozdravné adresy. Rozlétnou se v dohledné době po celém širokém SSSR a miliony sovětských občanů přijmou je jistě tak radostně do svých srdcí, jak upřímně z našich československých srdcí jsou posílány.

v srdci slávu starých Chodů a být si vědom všech povinností, které jsou ukládány těm, kdož tu jsou. Jenom s takovými lidmi bude možno budovat pohraničí tak, jak si to vyžaduje bezpečí státu a národa.

Být hraničářem znamená pak ještě něco víc — být člověkem hluboce branně myslícím a citícím. To není maličkost, aby na tak exponovaném místě a to místě, které se táhne jako pruh kolem celé naší západní hranice, sídlili lidé, kteří nějakým způsobem nemají poměr k branným potřebám státu a snad je ani neberou na vědomí. Proto je tak volání, aby sem byli posíláni lidé naprosto spolehliví, protože se předpokládá, že státní a národní spolehlivost znamená právě poměr k branným potřebám státu, ochotu k pohotovosti a ke všemu, co brannost potřebuje.

Naši mladí lidé, kteří nastupují svou životní kariéru a prokazují svou tělesnou, duševní a mravní zdatnost, prošli výcvikem a školením branným, by se tu měli usazovat a jejich umístění v těchto místech by znamenalo uznání jejich práce a důvěru v jejich myšlení.

Naši řemeslníci, živnostníci, kteří prokazují a prokazují svou poctivou práci poměr ke státu, by sem měli

být posláni, jako v odměnu za jejich věrnost, neboť zde v pohraničí by měla být větší příležitost v životní a pracovní úspěch, než kde jinde. A stejně tak naši rolníci, kteří uvažují o zemědělském rozvinutí se a upevnění, by tu měli mít vedle svých povinností i tu povinnost, aby ještě lépe a platněji bránili svá pole a zemi. V továrnách, v dílnách, v dolech pak by měli najít uplatnění opět jen nejobětavější pracovníci. A práce a snaha všech by zvláště byla oceněna a honorována, neboť vedle svých povinností by tu měli všichni povinnost podobnou strážcům nevyznamnějšího pásma vlasti. Ti, kdož jsou přebytní v úřadech a v kancelářích, neměli by otálet a ukázat své smýšlení a ovšem do pohraničí by z nich nemohl jít každý, nýbrž jen ti, kdož se k tomu hodí svým celým založením a smýšlením, oddaností a tělesnou, mravní a duševní zdatností. Sjídit v pohraničí, žít tu a pracovat — to by měla být výsada a jen nejlepší z nejlepších by směli tu konat své poslání. Pak teprve bychom mohli věřit, že tento pás naší vlasti se stane oblastí takovou, jaká má být. Je nutné, aby naši povolání činitelů přihlíželi k potřebám obrany státu a z pohraničí učinili místo, kde práce a život jsou totožny s tím, co žádá bezpečnost republiky.

Jan Vrba

„Svobodné slovo“, 28. IX. 1947:

Pozor na ně!

V poslední době se objevují v našich časopisech články o odsunutých Němcích, které můžeme rozdělit do dvou skupin. Převážný jejich počet pořád výstražně informuje o jejich propagandě namířené nepřátelsky proti naší republice, o zradu jejich úsilí, aby jim bylo dovoleno organisovati se, a o úsilí pana Jaksche dovéztí nám zpět tuto pátou kolonu. Naproti tomu však čteme i články, v nichž se ozývá pověstné dobré české srdce, které je zřejmě dojata osudem našich bývalých spoluobčanů proto, že se v německé pradžovině, po níž tak horoucně toužili, nedočkali vroucího přijetí, jakého snad domýšlivě očekávali. A tak se dovidáme, že naši vyvezenci jsou přímo fascinováni, když zaslechnou v novém Fátřlandu český hovor, jak přibíhají plni ochoty pomoci při nějakém tom defektičku na autu a při tom se poptávají, co je pravdy na tom, že se budou smět vrátit — a kdy už to bude...

Nevím, co je na tom pravdy, ale zdá se mi, že tihle turisté v autech vidí příliš růžově. My, Chodové, jsme nebyli nikterak překvapeni tím, že se našim Němcům nedostalo v říši horoucího uvítání. Věděli jsme, že naši sousedé Bavoráci je od pradávna nemohli ani cítit a že se spíš shodli s námi, než s nimi, ačkoliv jsme se netěšili jejich lásce. Nemohli tedy čekat jiného přijetí. — Ostatně jejich láska k české domovině není také tak nového data. Jejich touha po říši byla takřka

nehybná. Chtěli od Hitlera tisíciletého ráje i se zemi, s půdou, aby se nemuseli od nás hnouti. Na to nesmíme nikdy zapomenout! — A konečně — i ti přízniví referenti o našich Němcích se shodují v tom, že všechna jejich ochota pramení z naděje, že jim bude povolena návrat, aby u nás mohli znovu vytvořit pátou kolonu. Vždyť není sporu o tom, že naši Němci byli fanatičtější nacisti, než Němci z říše.

Ale my zde na hranicích máme s odsunutými sudetáky také své zkušenosti a můžeme potvrdit, že jejich láska ke ztracené domovině roste s plynutím času nikoli už kvadrátně, nýbrž přímo kubicky. Dostalo se jim v říši poučení. Pamatujte se ještě na onu anekdotu, podle níž prokázaná bojová statečnost byla v německé armádě v prvním stupni odměňována železným křížem, v druhém stupni přidavkem dubové větve s meči, ale v třetím nejvyšším stupni šestinedělní dovolenou v Butterlandu — t. j. v tehdejšímu t. zv. protektorátu? — Tahle anekdotická skutečnost byla našim vyvezencům v říši jejich soukmenovci důtklivě připomenuta, a proto není divu, že uvázili cenu ztracených hodnot. A tak, jako kdysi starodávní židé, roztoužili se nyní i oni přes svůj antisemitismus po egyptských hrncích masa — i kdyby se pro ně měly státi jednou ze sedmi egyptských ran...

Ale nejen roztoužili... My zde na hranicích víme, že od roztoužení ve své nedočkavosti již přikročili k či-

nům. Jistota právního návratu se jim důvodně nezdá být dosti spolehlivá, a proto překročili k svépomoci. Ze se od svého odsunu k nám vracejí, aby tu kradli, víme předobře, ale před několika dny se udála v našem pohraničí u Traxlmoosu při podobné zlodějské výpravě zajímavá příhoda. Němci z Bavor se k nám vypravili na krádež dříví. Zatím co vesele káceli, dělal jim vůdce — nejstatečnější muž výpravy — obvyklou zeď. A dopadlo to stejně jako s Fýrerem. Přišli naši finančníci, výprava se dala na útěk — ale vůdce si lehl za jeden z pokácených kmenů a padl do rukou nepříteli jen proto, aby zůstal ve ztracené domovině...

Trpká zkušenost poučila i naše železničáře, kteří provázejí vlaky, přijíždějící k nám z Brodu nad lesy. V pohraniční stanici České Kubici prohlížejí předúkladně celý vlak, a nemine dne, aby z pod lavice nevytáhli

jednoho nebo dva Němce, kteří tím způsobem překročili ilegálně hranice. Dovídají se arci od nich, že chtějí u nás pracovat do úpadu, jen když dostanou aspoň najíst, a vyprávějí hrůzostrašné historky o říšské bídě — hmotné i mravní!

Ale i pěšky se k nám vracejí škvírami na hranicích, a členové SNB i finanční strážé mohou jen potvrdit, že tihle příchozí při dopadení neváhají užítí i střelné zbraně, aby si vynutili vstup do země, kterou zradili. — Avšak i ti, v nichž dosud náležitě nedozrála touha po návratu, dostávají roupy a ukazují, jak jsou přesně informováni o událostech u nás. V chodském pohraničí jsme osadili několik vesnic volyňskými Čechy, kteří se tu s námi rychle szili. Ti v poslední době dostávají od bývalých držitelů svých usedlostí dopisy, v nichž jsou vyzývání, aby na nich řádně hospodařili a mohli je v pořádku odevzdat, až se oni vrátí.

Tyto dopisy jsou správně adresovány, opatřeny našimi známkami a razítky našich poštovních úřadů. A to je jen o důkaz víc, že už se u nás opět pokoušejí pracovat.

Je proto směšné, zavíráme-li tyto drzé navrátky na pár týdnů do vězení za nedovolené překročení hranic a po odpykání trestu je posíláme do odsunových táborů. Zlaté oči, které ten další odsun uvidí, neboť již dnes operují Američané proti nám číslicemi odsunutých — i těch, kteří jsou již u nás zpátky. Budeme-li takto pokračovat, dočkáme se záhy překvapení, že za chlapy nám přelezou hranice i ženské a rodiny.

Proto: pozor na ně! Zeňte je od hranic, kdekoli na ně přijedte, a nevěřte jim ani slovo. Němec se nezmění a zůstane Němcem, i kdyby se obrátil přetvářkou na ruby a nechal si chlupy na kůži dovnitř růst.

Pravda o případu v Kryrech

Reemigrace našich krajanů ze zahraničí byla zhodnocena mnohokrát našimi vedoucími činiteli jako jeden z nejvýznamnějších historických faktů po druhé světové válce. Nechci proto zase vyzvedati její význam pro nás; valná většina národa jej pochopila, ale bohužel našli se i tací jednotlivci a úřady, kteří se všemožně snaží reemigrantům škodit, takže se zdá, že v tom našli svůj životní úkol v osvobozené republice. A to jsou už zjevy hodně nezdravé a národu nebezpečné, které nemají daleko od nacistické ideologie o lidech a nadlidech. Není žádným tajemstvím, že mnoho reemigrantů narazivších u nás na nepochopení, nezájem a často zjevné nepřátelství, odjíždí znechuceno zpět do ciziny. Takoví lidé nezvednou více prapor češství, který tam nesli: vlast je o národní uvědomnění ochudila. A musí se tak dít, vzpomeneme-li, jak veliké oběti za osvobození našeho národa zahraniční krajané přinesli? Musíme nad nimi veškopansky ohrnovati nos, pochybovati o jejich češství, když mnohdy ovládáme mateřštinu hůbe než oni? A musí se pořádat docela celé akce proti reemigrantům, jak se to stalo 21. 7. L. P. 1947 ve městě Kryrech, okr. Podbořany?

MNV v Kryrech zaslal dne 22. 7. 1947 pod čj. 2190-47 ministerstvu vnitra, ministerstvu sociální péče, ZNV v Praze, ONV v Podbořanech a Svazu Čechů z Volyně v Žatci přípis, v němž sděluje, že na veřejné schůzi MNV v Kryrech, konané dne 21. 7. 47, bylo učiněno následující rozhodnutí: rodiny p. Kavky, Nesvadby a Dolejše, reemigranty z SSSR a zahraniční vojáky naší jednotky v SSSR, vykazuje MNV v Kryrech z města během 48 hod. Jako důvod se uvádí stáří opilost, časté rvačky a nezaměstnanost. V přípise se dále uvádí, že jmenované osoby

bydlí v Kryrech 11 týdnů, dopouští se urážlivých obyroků a ohrožují místní pokojné obyvatelstvo. MNV proto rozhodl jednohlasně jmenované již reemigranty vystěhovat jednak proto, že místní obyvatelstvo a mezi nimi „i řádní volyňští Češi“ jsou syti těchto výtržností a jednak pro klid v městě samém, za který by MNV nemohl ručit, kdyby snad úřady jeho rozhodnutí nerespektovaly. To je ve zkratce obsah přípisu, který MNV v Kryrech zaslal jmenovaným již úřadům a spolkům, a dle tohoto rozhodnutí vystěhoval zmíněné již reemigranty do trestního pracovního tábora pro Němce v Brodech. ONV v Podbořanech s tímto počinem MNV v Kryrech, jak se zdá, souhlasil, a nám nezbyvá než se zeptati, od kdy čs. zahraniční vojáci jsou s Němci házeni do jednoho pytle?

Bědujeme-li někdy, a právem, nad morálkou některých našich lidí, podívejme se, jak hluboko mohou upadnout naše úřady nebo samosprávy. Přípis MNV v Kryrech čj. 2190-47 netoliko že neudává případy konkrétní, ale naopak uchyluje se ke lžím, opakuje: sprostým lžím. MNV v Kryrech klame, když tvrdí, že jmenovaní reemigranti z Volyně se často rvou, a dobře ví, že ke rvačce byli vyprovokováni jen dva, a to jeden dvakrát a jeden jednou. MNV v Kryrech klame, když tvrdí, že menovaní bydlí v Kryrech 11 týdnů. MNV nechť nahlédne do policejních přihlášek a zjistí, že jmenovaní bydleli v Kryrech ke dni 21. 7. 47 necelých 5 týdnů. MNV v Kryrech klame, když tvrdí, že vykázání reemigrantů z obce bylo odhlasováno všemi 24 přítomnými členy MNV. Pravdou je, že nejméně tři členové pro toto rozhodnutí nehlasovali. MNV v Kryrech klame, když tvrdí, že s tímto rozhodnutím souhlasí „řádní a pracující reemigranti z Volyně“. Pravdou je, že

tito s tímto rozhodnutím nesouhlasí, jsou velice pobouřeni a ptají se, zda tímto činem nebyla porušena smlouva o reemigraci mezi ČSR a SSSR a zda tento čin má zákonný podklad? MNV v Kryrech záměrně neuvádí, proč jmenovaní reemigranti nebyli doposud v pracovním poměru, protože by musel doznati, že jednomu z nich odmítl dáti do národní správy živnost obuvnickou, ač to ONV v Podbořanech doporučoval, a ostatní si hledali vhodné zemědělské usedlosti. (Zákony č. 255-46 a 71-47 existují asi proto, aby je MNV tvrději ignoroval a nesplnil.) Zdá se nepravděpodobné tvrzení MNV v Kryrech, že některý z jmenovaných reemigrantů vykřikoval: „Vy český ksindle, my vás s Němci odsud vyženeme a vypráskáme!“, protože zmínění reemigranti jsou zároveň čs. zahraniční vojáky a jeden z nich dokonce čs. válečným invalidou, a to je, myslím, dostatečným důkazem toho, že podobná tvrzení jsou pouhé výmysly a nesmysly, které by však měly být nařčenými předány soudu. Připouštím však, že mohl vykřikovat: „My vás a Němce odsud vypráskáme!“, protože teprve na zákrok jednoho z reemigrantů (p. Kavky) propustil MNV v Kryrech ze svých služeb Němku, která i na MNV mluvila německy a jejíhož manžela zastihl p. Kavka v noci na své zahradě, což se pochopitelně neobešlo bez menší rvačky.

To by byla „malá oprava“ přípisu MNV v Kryrech ze dne 22. 7. 47, čj. 2190-47. To však není všecko. Zajímavé je, proč MNV v Kryrech neuvědíl jiné, naneivýš zajímavé a důležitější události z Kryr s událostí již vylíčenou související a proč nesdělil jmenovaným již ministerstvem, úřadům a organizacím, že... předseda závodní rady kryrské sklárny, nějaký p. Pechr prohlásil na

veřejné schůzi MNV v Kryrech dne 21. 7. 47, že nevystěhuje-li MNV zmíněné volyňské reemigranty, zakročí on a „jeho úderná brigáda“;

předseda MNV v Kryrech na této schůzi prohlásil, že takové reemigranty trpět nebude a že je předá sovětskému velvyslanectví a to je vyveze na Sibiř;

zmíněný již Pechr se dobýval pomocí „svých maníků“ na jednoho z jmenovaných reemigrantů, t. č. nemocného, který se uzamkl, načež pan Pechr vykřikoval: „Hoši, za mnou! Dejte sem sekeru a vypáčíme dveře! Děti i s nemocným na ulici!“ a že při tom asistovala kryská školní mládež. (Pane ministře školství, tak vychovává pan řídící obecné školy v Kryrech, který tam je zároveň předsedou MNV, naši mládeži!);

z kryské sklárny a cihelny, které zaměstnávají nejméně polovinu Němců, vytáhli zaměstnanci do ulic proti zahraničním vojákům;

v Kryrech, kde chovají několik set Němců jako oko v hlavě, jsou Němci, kteří do nedávna nebyli nikde zaměstnáni, také se rvali a přece je MNV doposud nevystěhoval;

v Kryrech jsou Němci, kteří neprávem o sobě tvrdí, že byli čs. zahraničními vojáky a požívají všechny výhody z toho plynoucí;

MNV v Kryrech neměl pro zmíněné tři reemigranty nábytek, takže byli nuceni spát na podlaže, ač MNV dovozoval některým jednotlivcům z města se stěhujícím nábytek odvážeti;

tam mají velkošmelináře, kterému ZNV zrušil dekret, ale MNV v Kryrech o tom pravděpodobně nic neví, protože pan velkošmelinář „buduje pohraničí“ dále. (Není škoda, že „nemáme doposud“ zákon na šmelináře?);

To všecko jsou fakta z Kryr. a my se můžeme jen divit, proč MNV v Kryrech ve snaze zajistit ve městě pořádek a klid, nevystěhoval doposud všechny osoby, které se provinily proti právu.

Kapitolou samou pro sebe je veřejná schůze MNV, konaná dne 21. 7. 47, na které bylo rozhodnuto zmíněné již tří rodiny reemigrantů vystěhovat z obce. Zaměstnanci, kteří vytáhli ze závodů přesně ve 4 hod. odpoledne do ulic, spolu s jinými občany města Kryr promíchali mezi sebe členy MNV a za takového stavu došlo k hlasování. Proto také nikdo nehlasoval proti, ač tu snaha byla; žádný nechtěl na sebe soustředit pozornost „úderné brigády p. Pechra“. Kolik různých kombinací je možných za

takového stavu, aby každý návrh byl odhlasován, nechtěl si čtenář laskavě domyslí sám, rozhodně to však páchne fašismem na sta honů.

Veřejnost na Podbořansku a zvláště zahraniční vojáci se právem dotazují, kdo celou tuto akci zorganizoval (a že byla organizována, o tom není pochyby), zda své organizační schopnosti využil plnou měrou ve prospěch národa v letech 1939—45 a zda pan Pechr se také tak hrdivě dobýval na německé vojáky, jako na nemocného čs. zahraničního vojáka a zda měl k tomu dostatek schopných maníků? Ci nejsou si organizátoři a účastníci kryské akce vědomi toho, že akce podobného rázu mohou velice snadno dostatí nemilou vlastnost bumerangu? MNV v Kryrech přiznává, že není schopen za každých okolností udržetí pořádek v městě. Nebylo by nutné nahradit jej takovým výbojem, který by to dokázal?

K přípisu MNV v Kryrech poslali jmenovaní reemigranti ZNV v Praze odvolání, kde se mezi jiným dožadovali, aby vše bylo řádným způsobem nestrannými orgány vyšetřeno. — Uklidní ZNV rozvířenou hladinu na Podbořansku a sdělí, co bylo vyšetřeno a jaká opatření podniknuta?

Rostislav Hlaváček.

Přidělování živností přednostním uchazečům

„Osídlování“ čís. 9, 25. IX. 1947: JUDr. Krémář

VYHLÁŠKA

osídlovacího úřadu a fondu národní obnovy v Praze, ze dne 10. září 1947, kterou se stanoví lhůta k podání žádosti přednostních uchazečů o přidělení drobných živnostenských podniků do vlastnictví.

Osídlovací úřad vyhláší ve dohodě s ministerstvem národní obrany a ministerstvem sociální péče podle § 6, odst. 1 zákona ze dne 14. února 1947, č. 31 Sb., o některých zásadách při rozdělování nepřátelského majetku, konfiskovaného podle dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, čís. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a fondech národní obnovy:

§ 1.

(1) Osoby uvedené v §§ 1 a 6 zákona ze dne 19. prosince 1946, č. 255 Sb., o příslušnicích československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození, které nejsou umístěny a osoby uvedené v § 84, odst. 1 zákona ze dne 18. července 1946, č. 164 Sb., o péči o vojenské a válečné poškozence a oběti války a fašistické persequce, které nejsou existenčně zabezpečeny, podávají žádosti o přidělení drobných živnostenských podniků do vlastnictví u osídlovacího úřadu v propadlé lhůtě od 1. října 1947 do 31. prosince 1947.

(2) Žádost podle odstavce 1 jest podati na tiskopise, vydaném osídlovacím

úřadem, a doložit doklady v něm uvedenými.

(3) Pokud uchazeč žádost podanou ve lhůtě podle odstavce 1 nedoložil všemi potřebnými doklady, může tak učiniti dodatečně nejpozději do 28. února 1948; nepředložil-li ani v této lhůtě scházející doklady, považuje se žádost za nepodanou.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda osídlovacího úřadu v Praze:

Dr M. Kreysa v. r.

Jest samozřejmou povinností naší osvobozené republiky pomáhati účastníkům národního boje za osvobození při vybudování nové existence. Nemá to být odměnou za jejich činnost ani za oběti, které přinesli, nýbrž jen pomoc, aby si tito bojovníci, kteří většinou ztratili nejen existenci a majetek, ale i zdraví a často své nejbližší, mohli se čestně zařadit do mírového života osvobozené vlasti. Nemůže být sporu o tom, že si zaslouhují přednosti při rozdělování nepřátelského konfiskovaného majetku. Proto již dekret presidenta republiky čís. 28/1945 Sb. o osídlení zemědělské půdy Němců, Maďarů a jiných nepřátel státu českými, slovenskými a jinými slovenskými zemědělcí stanoví, že přednostní právo na přidělení půdy mají oprávnění uchazeči, kteří se vyznamenali a zasloužili v národně osvobozovacím boji, zejména vojáci a partyzáni, bývalí političtí vězňové a de-

portovaní, jejich rodinní příslušníci a zákonní dědicové.

Obdobně stanoví ohledně nezemědělského konfiskovaného majetku t. zv. „konfiskační dekret“ čís. 108/1945 Sb. o konfiskaci nepřátelského majetku a fondech národní obnovy, že při přidělování budíž přihlíženo především k účastníkům národního odboje a jejich pozůstalým rodinným příslušníkům, k osobám poškozeným válkou, národní, rasovou nebo politickou persequcí.

Výslovně pak stanoví zákon čís. 255/1946 Sb. o příslušnicích československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození, jejich přednostní právo v přidělování řízení na přidělení volného nebo později uvolněného zemědělského majetku, živnostenských podniků, jakož i jiného nemovitého a movitého nepřátelského majetku, a na ustanovení národními správci nad tímto majetkem.

Stejně přednostní právo, avšak bez újmy přednostních práv účastníků národního odboje, dává zákon čís. 164/1946 Sb. o péči o vojenské a válečné poškozence a oběti války a fašistické persequce v ustanovení § 84, odst. 1, těmto osobám, jimž se dostává zaopatřovacích požitků podle tohoto zákona nebo podle zákonů čís. 76/1922 Sb. a čís. 83/1932 Sb.

Převážná většina účastníků národního boje za osvobození, kteří se o to ucházeli, byli již umístěni jako národní správci živnostenských podniků a stávají se tím uchazeči s právním nárokem na přidělení jim spravovaných podniků podle t. zv.

malého přidělového zákona č. 31/1947 Sb., pokud vyhovují zákonným podmínkám pro přiděl stanoveným citovaným zákonem.

Aby však bylo zajištěno umístění také dosud neumístěných účastníků národního boje za osvobození a invalidů, stanoví § 6, odst. 1 citovaného přidělového zákona, že přednostní uchazeři, to jsou osoby uvedené v §§ 1 a 6 zák. č. 255/1946 Sb., které nejsou umístěny, a osoby uvedené v § 84, odst. 1 zák. č. 164/1946 Sb., které nejsou existenčně zabezpečeny, podávají žádosti o přiděl drobných živnostenských podniků do vlastnictví, na úředním tiskopise u osídlovacího úřadu ve lhůtě stanovené vyhláškou tohoto úřadu.

V této žádosti musí přednostní uchazeři prokázat, že splňuje zákonné podmínky pro přiděl, to znamená, že je československým státním občanem, po případě že se za něj považuje podle ústavního zákona č. 74/1946 Sb., dále, že je národně a státně spolehlivý a soudně bezúhonný a že jeho rodinní příslušníci žijí s ním ve společné domácnosti jsou státně spolehliví a soudně bezúhonní a že nejsou národnosti německé nebo maďarské, případně že ministerstvo vnitřní povolilo po dohodě s ministerstvem národní obrany výjimku z podmínky národnosti nebo soudní bezúhonnosti rodinných příslušníků.

Přednostní uchazeči — invalidé prokazují, že nejsou národnosti německé nebo maďarské. Všichni žadatelé připojí ovšem doklad o svém přednostním právu.

Žádosti se podávají na úředních tiskopisech, které žadatelům vydává ústředí jejich odbojové organizace, invalidům ministerstvo sociální péče a státní úřad pro válečné poškození.

Osídlovací úřad umístí žadatele, kteří vyhovují zákonným podmínkám pro přiděl na národních správách drobných živnostenských podniků, jejichž národní správci byli odvoláni proto, že nesplňují podmínky pro přiděl podle § 5 přidělového zákona. Kdyby se nepodařilo umístiti všechny přednostní uchazeče na národních správách fakto uvolněných, dá osídlovací úřad pokyn k odvolání národních správců, kteří nemají přednostní právo, pokud byli v pohraniční ustanovení po 1. květnu 1946 anebo národních správců bez přednostního práva ustanovených ve vnitrozemí, a to bez ohledu na to, kdy byli ustanoveni. Po uplynutí 3měsíční lhůty od ustanovení národními správci mohou pak přednostní uchazeči podat přihlášku o přidělení jimi spravovaného drobného živnostenského podniku do vlastnictví.

Účastníci národního boje za osvobození a invalidé získají tím jistotu, že jejich oprávněný nárok na existenční zabezpečení bude splněn.

vládní nařízení č. 71/1947 Sb. o úřadách školního a praktického vzdělání při nastupování živností pro vracející se krajanů;

vládní nařízení č. 106/1947 Sb. o přidělu drobných konfiskovaných živnostenských podniků.

Informace ohledně výměny rublů, rum. lei a pod. podává Národní banka československá neb ministerstvo soc. péče, reemigrační odbor - Praha II, Spálená ul. 17.

Žádosti studentů o stipendium projednávají se u:

1. vysokoškolských studentů: Svazem vysokoškolského studentstva, Praha II, Opletalova ul. č. 38.

2. středoškolských studentů: Ústřední středoškolskou sociální péčí, Praha II, Ditřichova ul. č. 6.

Žádosti o umístění ve studentské koleji vyřizuje:

Správa studentského majetku v Čechách se sídlem v Praze II, Krakovská ul. č. 16.

Rodiny zaměstnanců s více dětmi do 16 let věku je upozorniti na vládní nař. č. 441/1941 Sb. o zvláštních přidacích početným rodinám a č. 154/1945 Sb. o rodinných přidacích.

Přestěhovalci — repatrianti a reemigranti —, kteří jsou přestárlí, výdělečné práce neschopní a kteří nemají domovskou obec, která je schopna poskytnouti jim přiměřenou starobineckou neb chorobineckou péči, mohou se dožadovati u ministerstva o umístění v některém Domově pro přestěhovalce v Českém Dubu a v Sokolnicích u Brna. Slepí a duševně choří neb takoví, kteří potřebují chorobineckou péči, dožadují se ochrany u ministerstva soc. péče.

Úhrada cestovních výloh jednotlivců může býti ministerstvem povolena tehdy, když tito byli z ciziny k návratu do republiky vyzváni, neb když by bez ohrožení své rodiny tento náklad nemohli uhraditi sami. Doklady o zaplacení jízdného a přepravy svršků musí býti předloženy v originále. Na poskytnutí úhrady právního nároku však nemají.

Žadatele je dále upozorniti na přiznané jim kolkovní a poplatkové úlevy vzhledem k tomu, že velmi často kolkují svá podání i když kolkovnému nepodléhají. Referent ONV v Zatci:

JUDr. J. Havelka v. r.

Dismanovci mají vlastní scénu. Dismanův rozhlasový divadelní soubor, který hrával pro děti v Intimním divadle a po revoluci vystupoval v Realistickém divadle, bude mít svou vlastní scénu v Divadle města Žižkova. Dětské mládeži bude hrát Dismanův soubor v tomto divadle. Dismanovci již mají nastudovaný repertoár: pro nejmenší uvedou hru svého uměleckého ředitele Dismana Kouzelná panna, pro dospělejší mládež hru sovětského dramatika Matijejeva Kouzelné galoše a pro mládež čtrnáctiletou a starší hru mladého člena tohoto kolektivu Pavla Kohouta Volá Barcelona. Jako své studijní představení připravuje DRDS Mathesiovy Zpěvy staré Číny.

Zákony důležité pro reemigranty

Zemský národní výbor v Praze a Brně pověřily okresní národní výbory, aby podle směrnic vydaných výnosem ministerstva sociální péče ze dne 28. června 1947 č. j. A-V-5121-20/6-47 poskytovaly sociální výpomoci a sociální záležitosti přistěhovalcům usídleným v jejich obvodech.

Jelikož se jedná o nové krajanů, jimž nejsou známy sociální zákony a nařízení platná v republice, je nutno téměř v každém případě alespoň upozorniti na možnost zaopatření, důchodu, renty, starobního důchodu a pod. V těchto záležitostech je nutno stranám vyjiti vstříci co nejvíce a poskytnouti jim potřebnou pomoc nebo radu.

Ministerstvo sociální péče ve snaze ulehčiti okresním národním výborům práci, upozorňuje na zákony a nařízení v této činnosti nejvíce potřebné a na různé pokyny, jimiž jest třeba se při konkrétních projednávání věcí řídit.

V úvahu přicházejí hlavně:

zákon č. 43/1929 Sb. ve znění zákona č. 155/1945 Sb. o přiznání starobního důchodu osobám narozeným před 1. VII. 1866;

zákon č. 86/1946 Sb. o stavební obnově;

dekret presidenta republiky č. 54/1945 Sb. o přihlašování a zjišťování válečných škod;

zákon č. 161/1947 Sb. o zálohách na válečné škody;

zákon č. 164/1946 Sb., o péči o voj. válečné poškozené a o oběti války a fašistické persekuce. Žádosti podle tohoto zákona vyřizuje v Čechách Státní úřad pro válečné poškozené v Praze X - Karlíně, na Moravě a ve Slezsku Státní úřad pro válečné poškozené

v Brně, Trnitá č. 8. Žádosti je zasílati přímo uvedeným úřadům. Upozorňuje se však, že v mnohých případech je invalidní, vdovský, sirotčí důchod a důchod předků již přiznaná a poukazován;

zákon č. 17/1947 Sb. o uznání nároků získaných u cizozemských nositelů sociálního pojištění;

zákon č. 138/1947 Sb. o péči o přistěhovalce, jakož i o jejich některých přednostních právech.

Dále přicházejí v úvahu tyto právní předpisy:

dekret presidenta republiky č. 12/1945 Sb. o rozdělení majetku Němců, Maďarů a pod.;

dekret pres. rep. č. 28/1945 Sb. o osídlení zemědělské půdy Němců, Maďarů a pod.;

dekret pres. rep. č. 108/1945 Sb. o konfiskaci nepřátelského majetku a fondu národní obnovy;

ústavní zákon č. 74/1946 Sb. o udělení státního občanství krajanům vracejícím se do vlasti;

zákon č. 75/1946 Sb. o přiznání hospodářských a právních úlev krajanům vracejícím se do vlasti;

ústavní zákon č. 179/1946 Sb. o udělení státního občanství krajanům z Maďarska;

zákon č. 255/1946 Sb. o příslušnicích čs. armády v zahraničí a o jiných účastnících národního odboje;

vládní nařízení č. 8/1947 Sb. o soupisu čs. majetku na Zakarpatské Ukrajině;

zákon č. 31/1947 Sb. o zásadách při rozdělování nepřátelského majetku konfiskovaného podle dekretu pres. rep. č. 108/1945 Sb.,

Zprávy svazu

Dne 25. IX. 1946 přijal pan ministr nář. obrany pplk. Knežbla a škt. Kozáka, aby mu referovali o stavu osídlení. Pan ministr nařídil, aby osídlování bylo urychleně ukončeno z ohledu na reemigraci krajanů z Rumunska a také aby volynští přistěhovalci netrvali na osídlení v okresech, kde jsou jejich známí a příbuzní a osídlovali se v okresech, kde jsou volně usedlosti. Škt. Kozák informoval také pana ministra o těžkostech, se kterými se vol. Češi potkávají na každém kroku jako na př. nedostatek obilí pro osev, nedostatek inventáře, fin. potíže a j. Pan ministr slíbil, že i v této věci bude sjednána náprava a nařídil, aby styční důstojníci u OKMZ vycházeli vol. reemigrantům do krajnosti vstříc a pomáhali tyto těžkosti odstraňovat.

Dne 27. IX. 1947 přijel na SCV hlavní plnomocník smíšené komise v Moskvě p. gen. Bejl a hlavní plnomocník pro Volyň Dr. Šatava v doprovodu našeho zástupce škt. Kozáka, aby se seznámili s poměry, v jakých žijí reemigranti z Volyne. Výbor Svazu podrobně informoval oba plnomocníky o poměrech, závadách a jiných záležitostech volyňských reemigrantů.

Reemigrace ze SSSR. Upozorňujeme všechny, kdo žádají o reemigraci rodinných příslušníků ze SSSR, aby k žádostem vždy připojili doklad, který by svědčil o tom, že i dotyčný, o jehož reemigraci se jedná, projevili přání k přesídlení. (Stačí na př. dopis, ve kterém se o tom zmiňuje a pod.)

Reemigranti z Volyne a plnění dodávek. Je známo, že vol. Češi plní své závazky a povinnosti vůči státu ochotně a bez průtahů. Jsou však případy, že v důsledku velmi nepříznivé materiální situace a okolností nezávislých na jejich vůli n e m o h o u splnit předepsanou dodávku. S politováním konstatujeme, že v několika případech byla jim za to úřady předepsána pokuta. Takové jednání úřadů vzbuzuje oprávněné rozhořčení a je ve zjevném rozporu s § 14 Dohody mezi vládou SSSR a ČR o právu opce a přestěhování vol. Čechů. § 14 odst. b) zní: „V letech 1946-1947 stěhující se hospodářství v SSSR a také v ČR jsou osvobozena od placení všech státních daní v penězích a pojistných premiích, též od plnění povinných (dodávek) v naturáliích.“ Věříme proto, že pokuta za nesplnění dodávek byla předepsána vol. reemigrantům omylem a nedopatřením a bez zlého úmyslu.

Tribuna volyňské mládeže

Náš slavný Volyňák Vladimír Libovický vyhověl žádosti Svazu Čechů z Volyne, aby věnoval své všestranné a bohaté zkušenosti a znalosti k povznesení kulturní úrovně svých krajanů a zahájil již v tomto směru činnost. Budeme proto o něm ještě často slyšet a čísti na stránkách Věrné stráže.

Prvním úkolem, kterého se podjal, je organizování souboru vol. mládeže, se kterým hodlá vystoupiti veřejně již 6. listopadu t. r. v Žatci.

Požádali jsme jej, aby nám odpověděl proč odešel z Prahy do Žatce. Jeho odpověď přinášíme níže:

Můj odchod z Prahy do Žatce byl přijat se smíšenými pocity mnohých lidí, jak v Praze, tak mezi našimi krajanů. Není to nic nezvyklého, když profesionální umělec dá výpověď v divadle a odchází na venek. Snad má na to právo, jelikož takový vždy patří veřejnosti. Bývá z toho však hodně proč a proto. Když jsem byl v Praze zaměstnán jako člen výboru Svazu českého herectva, jednalo se o decentralisaci uměleckých sil a o pomoc venkovu. Stál jsem celý čas na straně konstruktivní výstavby státu a po tragedii roku 1938 jsem věděl, kde je moje místo. Po odchodu za hranice roku 1939 jsem se okamžitě přihlásil do odboje. Tenkrát bylo také mnoho pochybovačů a lidí, jež vyčkávali, jak to dopadne. Nikdo nesmí po prvním neúspěchu resignovat. U vědomí svého práva a povinnosti je třeba jít k cíli přes překážky. Vidím, že je třeba pomoci naší volyňské mládeži v tom, v čem by mohla udělat velký kus práce: jdu pomoci. Jsem si vědom, že se vzdaluji Praze, také vím, že budou nesházet, snad i překážky, možná že i počáteční neúspěchy. Praha je pro mne a můj obor více, ale je chybou každého, kdo „nosí dřevo do Jesa“! S hotovým uměleckým souborem se dá jednak lehčeji pracovat nežli s materiálem, který musím teprve vychovat. Alespoň mi nikdo nebude moci říci, že „honím osobní kariéru“. To jen na vysvětlenou tím, kdož mě nechápe. Mnozí vůbec nepochopili více věci, někdy samozřejmých, jako že to, co bylo na Volyňi, je neodvratně pryč, aneb určité dění v našich politických stranách. Zde ve vlasti nikdo nemůže státi opodál, a pak ze „zárohu střlet“. Chceš-li něco udělat, přijď mezi nás do práce. To musí platit v celém našem životě, a pak budeme mít více lidí k spolupráci a méně ke kritice. Je jisté, že kdo hodně dělá, udělá také chybu, kdo nedělá nic, nemůže udělat ani tu chybu.

Pomalu budeme všichni usídleni, kráčí zima, a tu začne období ochot-

nických divadel. Již teď se budeme muset připravit a zapojit do celostátní práce v životě kulturním. Vemí rád každému poradím, kde není takový divadelní odbor založen. Kde je, aneb se hraje v Sokole, tož zakládání divadelního kroužku by bylo zbytečno. Hlaste se do těchto již založených divadelních kroužků. Jak se takový kroužek zakládá, jaké k tomu musí být stanovy, najdete v příštích číslech VS. Taktéž hlaste se do pěveckých sborů. V kulturní práci vám mile uběhnou chvíle, vzděláte se a najdete radost ze života.

Divadla pro mládež

V Československé republice se hrávalo divadlo pro mládež náhodně při stálých divadlech. Iniciativou založení a průkopníkem stálého divadla pro mládež se chopila herečka a režisérka Míla Mellanová, která se rozjela v r. 1934 do Moskvy a podle vzoru tamějších stálých divadel pro mládež založila podobné divadlo u nás. Jako

kažná nová myšlenka haráží na potíže, tak také Mellanová musela podstoupit tvrdý boj o existenci tohoto divadla. Měnila často místa, sama si divadlo spongovala a její výsledek se setkal se zdarem. Dnes má Praha dvě stálá divadla pro mládež a další jsou v Brně, Mor. Ostravě a Bratislavě. Je to velký krok kupředu pro výchovu mládeže.

Mila Mellanová, režisérka pražských divadel pro mládež

V těchto divadlech hrají dospělí herci hry určené jen k výchově mládeže. Až se usídlíme a začneme kulturní ochotnický život, nesmíme zapomenout na hry pro mládež.

Z repertoáru Pražského divadla pro mládež si můžeme vybrat vhodné hry. Kdo by měl zájem o takový podnik, nechtě se hlásí v redakci V. S., rádi vám poradíme volbou, jen udejte jaké máte možnosti: jeviště, jakou hru byste potřebovali, pro jaký věk dětí a také jaké rady technické. Nesnažte se hrát všelijaké „Kašpárky“ a „Smidry“, poradíme vám hodnotnou hru, výchovnou i zábavnou. Ve svých dotazech udejte vše, co vám není jasné ohledně takového dětského divadla. V. L.

Různé zprávy

Vol. Češi — pensisté —, kteří pobírali pensii v SSSR jako státní zaměstnanci, hlásí své nároky zemskému finančnímu ředitelství v Praze, odd. VIII.

Neumístění žitnostníci — vol. Češi hlásí ihned písemně Svazu Čechů z Volyně do Zatece: 1. jméno a příjmení, 2. přesnou adresu, 3. počet členů rodiny, 4. povolání, 5. dosavadní zaměstnání.

Krmivo pro dobytek. Okresní národní výbor v Zatici přistoupí v nejbližším čase k distribuci 2 vagonů pšeničných otrub a 1/2 vagonu melasy. Nárok na přednostní přidělení tohoto krmiva mají sociálně slabí vol. Češi, především vdovy a osoby, které vlastní dobytek, které tento rok

nesklízejí a které následkem toho toto krmivo nutně potřebují. ONV bude přidělovat krmivo po předložení zvláštního potvrzení od Svazu Čechů z Volyně. Oprávnění zájemci nechtě se hlásí do kanceláře SCV do soboty 11. 10. 47.

Ministr Doc. Dr. Hubert Ripka u vol. Čecha

V neděli 21. září t. r. navštívil Zatec ministr doc. Dr. Hubert Ripka, u příležitosti dožinkových oslav a dočesné. Po projevu na náměstí a shlédnutí chmelářské výstavy projevil přání prohlédnout si usedlost některého vol. Čecha v zateckém okrese. Byla to usedlost br. Josefa Kazdy v Radčevsi, kde hospodáři společně se svým zetěm Václavem Šebkem, kterou si prohlédl.

Pana ministra uvítal br. Kazda a poděkoval jménem vol. Čechů za prokázanou poctu a hlavně za pomoc a podporu, jaké se nám od ministra doc. Dr. H. Ripky dostalo při uskutečňování naší snahy o reemigraci.

Poté si pan ministr prohlédl důkladně celou usedlost i pole, informoval se o všech podrobnostech a těžkostech a projevil potěšení nad vzorným porádkem, který všude vládí.

O volyňských Češích se vyjádřil velmi pochvalně a zvláště o volyňské mládeži, která jeví tolik snahy po vzdělání.

Podle osvědčené volyňské tradice nabídl br. Kazda p. ministroví a jeho doprovodu pohoštění, které bylo s toutéž upřímností přijato s jakou bylo nabízeno. j. ca.

Přihlášky válečných škod. Volyňští Češi, kteří utrpěli materiální škody způsobené německými okupanty na Volyni, mají nárok na úhradu těchto škod podle dekretu presidenta republiky ze dne 31. VIII. 1945 č. 54 Sb. Přihlášky podávejte u příslušných okresních národních výborů. Tiskopisy přihlášek zašleme jednotlivě i hromadně.

Přípravný výbor pro založení odbočky Svazu Čechů v Volyně ve Šternberku oznamuje všem volyňským Čechům osídleným v zemi Moravskoslezské, že ustavující schůze této odbočky se koná v Uničově v místnostech Národního domu dne 12. října 1947. Začátek schůze v 10 hod. Prosíme, aby jednotlivé skupiny vol. Čechů osídlených v zemi Moravskoslezské v tuto schůzi své zastupce. — Za přípravný výbor: Václav Baloun a Vladimír Ráže.

Poděkování

Panu mjr. Jaroslavu Buckovi styč. důst. MNO u ONV a OKMZ v Opavě

Volyňští Češi osídlení v okrese Opava děkují Vám za všechnu práci a pomoc, kterou jste jim vždy s ochotou poskytovali. Jak věrný voják na své stráž, chráně zájmy naše i našich dětí, postaral jste se, aby všichni volyňští Češi byli umístěni. Nechtě je Vám odměnou naše věrnost k nové vlasti za každých okolností. Po dlouhou dobu budeme vzpomínati my i naši potomci Vašich zásluh o nás.

In memoriam

Dne 21. září 1944 padl náš syn **Josef Vrzal**, nar. 13. 8. 1922 v Lucku na Volyni, posledně bytem v Čes. Boratině.

Padl jako velitel tanku u Dukly při plnění bojového úkolu.

Niky na Tebe, drahý Pepíku, nezapomeneme! Rodiče a sourozenci.

Kupičov vzpomíná na své padlé, kteří položili životy pro lepší příští národa a vlasti. Jsou to:

br. Vratislav Baloun,
br. Bohuslav Bajer,
br. Dimitrij Bondarevský,
br. Josef Brázda,
br. Josef Dombrovský,
br. Josef Fiala,
br. Jaroslav Hálek,
br. Jaroslav Holub,
br. Václav Kalivoda,
br. Antonín Krajbich,
br. Antonín Kučera,
br. Václav Kulich,
br. Rudolf Kozlík,
br. Josef Legner,
br. Oldřich Makeš,
br. Bohuslav Mašek,
br. Jaroslav Mašek,
br. Jaroslav Mezenský,
br. Vitold Pestkovský,
br. Jaroslav Procházka,
br. Jaroslav Přišovský,
br. Vladislav Repka,
br. Josef Svoboda,
br. Jaroslav Skramuský,
br. Josef Štenc,
br. Vratislav Šulc,
br. Bohuslav Tošner,
br. Bohuslav Zitný.

Oprava. V čís. 31-32 VS ze dne 8. srpna t. r. byl uveřejněn na str. 4 článek „pod názvem „Co tomu řekne Praha?“. V textu je zpráva, že „do osídlovacího úřadu v Tachově přišla paní Černá...“ Zprávu opravujeme takto: „Do osídlovacího úřadu ministerstva zemědělství pro polit. okres Tachov atd.“

Oznámení. Dostávám celou řadu dotazů od reemigrantů z Volyně ohledně osídlování, umísťování, reemigrace jejich známých a příbuzných z Polska, Německa a SSSR. Vyřizování těchto záležitostí je úřední cestou zdlouhavé a proto v případech spěšných je nutno, aby každý žadatel ke svému dopisu přiložil poštovní známku, když žádá o rychlou odpověď. Skpt. ing. Kozák.

Hledáme

Svaz Čechů z Volyně hledá následující pozůstalé po padlých:

Julii Malou, vdovu po Václavu Malém, nar. r. 1896, Marii Kohoutovou a Emilii Lakyzukovou, vdovy, které prošly shromažďovacím střediskem v Třemošné, Anežku Jasanskou, vdovu, Ludmilu Šuterovou, roz. Kamínkovou, nar. r. 1907, vdovu, která posledně bydlela v Jedvaninách, okr. Plužna, se třemi dětmi, Emilií, Josefem a Janem, Elisavetu Ljachoveckou, roz. Dusovou, vdovu po padlém kpt. Rudé armády Vasiliju Ljachoveckým, Antonína Horáčka, nar. r. 1877 a jeho manželku Annu, nar. r. 1894, Emilii Andresovou, nar. r. 1889, Antonínu Stehlíkovou, nar. r. 1920, Antonína Stehlíka, nar. 1876, Věru Nováčkovou, provdanou Frankovou, která prošla střediskem v Dolním Jiřetíně, Libuši Šteflovou, nar. 1901, Marii Šlégrovou, nar. 1885, Annu Kopeckou, nar. 1914, Olgu Košťálovou, posledně bytem ve shrom. střediskem v Žatci, Annu Hrádkovou, Reginu Kašparovou, Marii Hamáčkovou, Annu Pavelkovou, Annu Novákovou.

Antonína Hermanová, Bitozeves, p. Postoloprty, hledá Antonínu Kadleckovou z Volyně, z Kocandy od Mirohoště.

Alexandr Cimr, Březno č. 3, pošta Postoloprty, hledá Annu Tabulkovou z Vrby, která je nyní na Moravě. Jmenovaná nechť se ohlásí na uvedenou adresu.

František Topinka, Fulnek, Kostelní ul. čp. 103, okr. Nový Jičín, hledá Mikuláše Topinku z Dubna, Emila, Helenu a Marii Hostičkovy z Novokrajeva a Josefa Anděla z Hošči.

Olga Pavlíková, která bydlela v Zdobunově, nechť se ohlásí Československému červenému kříži, Praha III, Thunovská 18.

Malý OZNAMOVATEL

VOLNĚ USEDLOSTI

V okrese Č. Krumlov je 9 volných, zařízených usedlostí s živým a mrtvým inventářem. Jsou to:

Usedlost čp. 9 o výměře 10 ha v obci Přídoly, v Blížně čp. 1 o výměře 8 ha, v obci Spolí čp. 1 o výměře 10 ha, v Kladenském Rovněm čp. 11 o výměře 18 ha, v Hašlovicích o výměře 16 ha, Světlík čp. 5, 30, 40, 47 od 6 do 12 ha.

V okrese Planá, Mar. Lázně, Zlutice, Horšovský Týn, Cheb a Tachov jsou také volné usedlosti.

Dále jsou volné dvory v okrese Tachov: v Málkovicích 112 ha, v Čekovicích 189 ha, Skviřín 182 ha, v Boru 189 ha, Vysočany 87 ha- Boječice-

Nový Dvůr 172 ha, Bonětice 89 ha, Racovy 128 ha, Ostrov čp. 1 o výměře 78 ha, v obci Doly čp. 8 o výměře 16 ha.

Profesorka V. Perná, Praha II, Tyršova 6, hledá volyňské děvče znalé domácích prací, které by mohlo okamžitě nastoupiti za výhodných podmínek a které by mělo k opatrování dvě děti (děvčátko a chlapec), 3 a 2 roky staré. Zájemci nechť se ihned hlásí na uvedenou adresu.

Volyňská učitelka přijme asi 14leté děvče nebo starší ženu k dvěma dětem do moderního bytu s ústředním topením. Informace ve Svazu. Nabídky ihned na adresu: Major Dr Maláček, Praha XIX, Belcrediho 76.

Volyňské děvče, které by chtělo pracovat v domácnosti za velmi dobrých podmínek, ať se hlásí na adresu Praha XI, ul. Fibichova 11, nebo Praha II, tř. Jana Opletala 20 (hodinářství), Josef Havlíček.

Která vdova z Volyně má zájem o provozování obchodu s textilním a konfekčním zbožím, nechť podá písemnou žádost na MNV v Horních Lomanech u Frant. Lázní. Žádost budiž zaslána na adresu František Jelínek, zástupce Pražské pojišťovny, Františkovy Lázně, Horní Lomany 54, který zařídí další.

Překlady z Polštiny a šrbocharvatštiny do češtiny a naopak v nejkrotší době vám vyhotoví, úředně ověří a poštou doporučeně zašle IRENA RYŠANKOVÁ, přís. soudní tlumočnice Praha I, Bílkova 10.

Vzkaz. Dopis jsem obdržel. Sjednejte schůzku. Zn. „Odpověď“.

Krajanům z Volyně věrně slouží

Okresní záložna hospodářská v Žatci

První Volyňský odborný závod
hodinářský a zlatnický v Praze

JOSEF HAVLÍČEK

mistr hodinářský

PRAHA II, TŘ. JANA OPLETALA 20

Na skladě:

Velký výběr hodinek, kuchyňských a kancelářských hodin,
zlaté a stříbrné zboží, klenoty

Opravy hodinek a šperků provádím rychle, levně a se zárukou.
Zhotovuji snubní prsteny. Vešk. objednávky vyřizují také poštou.
Kupuji staré zlato, stříbro, mince — platím nejvyšší ceny.

HOTEL „KORUNA“

V POSTOLOPRTECH

převzal od 28. IX. 1947 oblíbený

FRANTA RAKUŠAN

Vybraná kuchyně, vzorná obsluha

Každou sobotu a neděli

hudba s tancem

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Odpovědný správce Jaroslav Chudoba. Redakce a administrace: Žatec, nám. Dra E. Beneše 155, telefon 550. Tiskne „Svoboda“, fil. v Žatci, telefon čís. 374. — Používání novinových známek povoleno ředitelstvem pošt a telegrafů v Praze, čj. IA-Gre-2372-OB. Dohledací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1947 je 120 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 14939 — Okresní záložna hospodářská Žatec.